

всіма напрямками; відведення – до $20\pm0,5^\circ$, приведення – до $15,0\pm0,8^\circ$, але найбільш суттєві зміни рухливості відбулися в напрямку згинання стегна ($85\pm2,5^\circ$ ***).

Результати ММТ у хворих на хоксартроз в доопераційному періоді показали значно знижену силу м'язів згиначів стегна (клубово-поперековий і чотиривоговий м'язи), які в середньому становили $2,8\pm0,5$ балів, абдукторів стегна (середній, малій сідничі м'язи і м'яз натягач широкої фасції) – $2,0\pm0,0$ балів, привідних м'язів стегна (великий, довгий, короткий привідний м'язи, тонкий і гребінчастий м'язи) – $2,6\pm0,3$ балів, і розгиначів голівки – $2,8\pm0,4$ балів, що показувала на репідну м'язову атрофію. Після ендопротезування і курсу фізичної реабілітації показники сили м'язів стегна достовірно покращились до $3,9\pm0,8^*$ балів – для м'язів згиначів стегна, $3,0\pm0,0^*$ балів – для відвідних м'язів стегна, $2,9\pm0,4$ балів – для привідних м'язів стегна і $4,0\pm0,0^*$ балів – для розгиначів голівки.

Таким чином можна стверджувати, що за допомогою вдосконаленої програми фізичної реабілітації суттєво збільшилась амплітуда рухів у кульшовому суглобі, підвищилась сила м'язів уроченої кінцівки, зменшились болюві відчуття, тим самим покращуючи якість життя хворих, що в повному обсязі випрядовує раннє післяопераційне завантаження нижньої кінцівки в досутих межах і безболівій зоні.

ДІАГНОСТИКА ТА ЛІКУВАННЯ ХВОРІХ НА ОСТЕОХОНДРОЗ ПОПЕРЕКОВОГО ВІДДЛУ ХРЕБТА З ПОРУШЕННЯМИ РУХОВОГО СТЕРЕОТИПУ

“Колесніченко В.А., “Гресько І.В.

“Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна

Харків. Україна

“Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького

Львів. Україна

Вступ. Одним з традиційних засобів відновлення функціональних можливостей м'язів у хворих на остеохондроз поперекового віддлу хребта з міотонічними синдромами та порушеннями рухового стереотипу є лікування фізичною культурою (ЛФК). Існуючі програми ЛФК дозволяють знищити інтенсивність болювого синдрому, рівень дисабілітеті, збільшити рухливість хребта і, таким чином, сприяють корекції рухових патернів (Haug TB et al., 2016, Scheider RG et al., 2016). Однак в ряді випадків усунути міотонічні синдроми шляхом використанням ЛФК не вдається. У зв'язку з цим вважаємо за доцільне застосування у даної категорії хворих ударно-хильової терапії (УХТ), яка знижує інтенсивність болю, зменшує запалення, сприяє регенерації за рахунок стимулізації неоангіогенезу і активності стовбурових клітин (Hyeonjeo H et al., 2015).

Мета – оцінити ефективність ударно-хильової терапії у хворих на остеохондроз поперекового віддлу хребта з порушеннями рухового стереотипу і міотонічними синдромами на основі вивчення особливостей їх ортопедичного статусу.

Матеріал та методи. Матеріал дослідження – протоколи клініко-рентгенологічного обстеження 80 хворих на поперековий остеохондроз з порушенням рухового стереотипу і міотонічними реакціями м'язів попереково-тазової області. Всі пацієнти чоловічої статі у віці 22 - 44 ($31,7 \pm 4,4$) роки спостерігалися в медичному центрі «Інтерсон» м.Львова в 2017 - 2018 р.р.

Критерій включення в дослідження – відсутність радикальних розладів з нижнім парезом ібо плетін. Критерій виключення з дослідження – системні захворювання, деформуючий артроз суглобів нижніх кінцівок, переломи хребців і кісток нижніх кінцівок, а також операції на хребті і нижніх кінцівках в ампутації, наявність спондилолізу і спондилолізиса.

Хворі випадковою лінієркою були розділені на дві групи – основну ($n = 40$) і контрольну ($n = 40$). В обох групах пацієнти через день протягом 3 тижнів виконували програму розроблених ними релаксувальних вправ для м'язів попереково-тазової області. В основній групі додатково застосовували 5 процедур УХТ з періодичністю проведення 5 - 7 днів.

Використовували клінічні (в тому числі тест контролю активних рухів в попереково-тазовій області за результатами півпозиційних тестів), рентгенологічні (в тому числі магнітно-резонансну томографію (МРТ), статистичні дослідження, оцінювали VAS, ODI, SKT (рівень кінезіофобії).

Клінічні дослідження виконувалися діні – при первинному обстеженні та після закінчення лікувальних програм.

Результати. Ортопедичний статус хворих основної та контрольної груп при первинному обстеженні не мав достовірних відмінностей і характеризувався вираженими функціональними порушеннями в опорно-руховій системі з інтенсивним поперековим болем, високим рівнем дисабілітеті і кінезіофобії, обмеженням функціональних можливостей м'язів попереково-тазової області внаслідок гіпертонісу і зниження сили, переважанням патологічних флексійних патернів, хворобливістю при пальпації кісткових орієнтирів – місць початку і прикреплення досліджуваних м'язів (остисті відростки поперекових хребців, крило глубокої кістки, доральна поверхня крижів, великий вертшніг).

Результати променевої діагностики поперекового віддлу хребта дозволили встановити структурну асиметрію LIII, LIV, LV хребців внаслідок несиметричної величини суглобових і поперечних відростків, діскогрунтості суглобових фасеток, аномалії тропізму, ротації остистих відростків. У всіх хворих визначалися помірно виражені ознаки дегенерації міжпоперекового сегментів.

За результатами міжгрупового порівняння показників контрольних досліджень, проведених після закінчення лікувальних програм, виявлено більшу ефективність поєдання УХТ і релаксувальних вправ. У порівнянні з контрольною групою з ізольованим застосуванням ЛФК в основній групі відзначалося покращення практично всіх параметрів, з яких значущі відмінності відзначалися для VAS ($p < 0,05$), ODI ($p < 0,05$) і SKT ($p < 0,05$), а також виявлено нормалізація товесу досліджуваних м'язів більш ніж у третини хворих, відновлення рукового стереотипу – в 55,0% спостережень в основній і в 20,0% - у контрольній групах.

Висновки.

1. У хворих на остеохондроз поперекового віддлу хребта з порушеннями рукового стереотипу і міотонічними синдромами виявлено зниження функціональних можливостей м'язів попереково-тазової області внаслідок гіпертонісу і зниження сили м'язів згиначів і розгиначів поперекового віддлу хребта, сідничної, грушоподібної і клубово-поперекової м'язів.

2. Застосування лікувальних програм – релаксувальні вправи самотужно та у поєданні з УХТ – дозволило покращити досліджені клінічні показники в обох групах хворих. У той же час ступінь відновлення функціональних можливостей опорно-рухової системи в основній і контрольній групах була різною; виявлено більш ефективніший вплив поєдання УХТ з ЛФК.

ВИКОРИСТАННЯ 3D ІМПЛАНТАТИВІЗ ПОЛІЛАКТИДУ В ФОКУСІ ОСТЕОСИНТЕЗУ ПЕРЕЛОМІВ ПРОКСИМАЛЬНОГО ВІДДЛУ ПЛЕЧЕВОЇ КІСТКИ У ЖІНОК З ОСТЕОПОРОЗОМ

“Корж М.О., “Макаров В.Б., “Танькут О.В.